

„Ја и моја сестра Клара“, Димитер Инков

Лепо је бити добар и помагати другима

Док сам читала књигу „Ја и моја сестра Клара“, осмех ми није силазио са лица. У њој писац кроз много прича пише о лудим идејама девојчице Кларе и њеног млађег брата и стално ме је занимало шта ће бити даље. Девојчица и дечак су, верујући да раде праву ствар, правили разне глупости: појели тарту коју је мама направила за госте, офарбали пса у две боје, хранили рибице виршлама, тражили буве за бувљи циркус.

Најинтересантнија прича је када су деца одлучила да сиромашним људима поклоне одећу и обућу. У кесу су ставили Кларину хаљину, дечакове панталоне, мамину хаљину и татине ципеле и све то однели испред зграде да људи из Црвеног крста могу да однесу. Мама је тражила хаљину, тата ципеле и кад су схватили шта се десило, нису се љутили. Тата се питао да ли да се смеје или плаче и одлучио да се смеје.

Сетила сам се како сам ја једном хтела да поједем тарту. Старији брат ме је спречио и причао ми да је он као мали правио глупости сличне Клариним.

Књига ми се много допала, забавна је, смешна и поучна. Научила сам да је лепо бити добар и помагати другима. То се посебно види из приче у којој су Клара и њен брат дали новац ујаку. Он им је давао по евро сваки пут кад би их видео. Једног дана није имао новац, они су разбили своје касице, уштеђевину однели ујаку и рекли му: „Ово је за тебе да можеш данас нешто да купиш.“

Препоручујем је деци и одраслима. Моја бака је слушала док сам ја читала и каже да је уживала и слатко се смејала, књига је вратила у детињство.